

nes indtjening, herunder specielt afkastet af allerede foretagne investeringer i bygninger, driftsmidler, lagre, forskning m.v. Modstykket hertil vil være betydelige aktiekurstab i forbindelse med indførelsen af arbejdsgiverbidraget.

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over omfanget heraf, men tab i størrelsesordenen 100 mia. kr. (svarende til cirka 6,5 mia. kr. netto årligt jf. tabel 1 ved en rente på 6,5 pct.) er ikke urealistisk. Disse kurstab vil bæres af de nuværende ejere af virksomhederne – herunder indenlandske husholdninger, pensionskasser i ind- og udland samt udenlandske virksomheder²⁾.

Under indfasningen – hvor fradragsværdien af nye investeringer er lavere end den fremtidige beskatning af afkastet – vil de private erhvervsinvesteringer desuden påvirkes i negativ retning gennem en længere årrække. Selvom investeringerne efterfølgende må forventes stort set at vende tilbage til udgangsniveauet, vil lønnen før skat i forbindelse med indfasningen afdæmpes, fordi kapitalapparatet og dermed produktiviteten per arbejdstime er mindre. Herved flyttes en del af skatten vedr. erhvervsindkomst reelt til lønmodtagerne med en tilsvarende midlertidig reduktion af de gunstige virkninger af de øvrige elementer på arbejdsudbuddet til følge.

Indfasningen af arbejdsgiverbidraget vil – i fravær af overgangsordninger – således medføre en midlertidig nedgang i de private investeringer, der skønnes at kunne udgøre op mod 10 pct. i de første år.

Den langsigtede udvikling i de private investeringer vil bl.a. afhænge af, i hvilket omfang den skærpede beskatning – svarende til en effektiv skatteprocent på $10 + (1 - 0,9) \cdot 30 = 37$ pct. på selskabers indkomst – medfører f.eks. tendens til udflytning af internationale virksomheder fra Danmark.

²⁾ I de ovenfor anførte provenuskøn er der ikke taget højde for skattevirkningerne af det fremtidige fald i pensionsudbetalingerne i forbindelse med arbejdsgiverafgiftens kapitalafkastdel. Den årlige virkning heraf er dog begrænset.

Skærpelsen af beskatningen på aktionærniveauet forventes ligeledes at påvirke de private investeringer i negativ retning.

7. Den Særlige Pensionsopsparing

Den Særlige Pensionsopsparing foreslås omlagt fra den nuværende individuelle opsparing til en tvungen og omfordelende ordning, dvs. svarende til udformningen af SP-ordningen fra 1999 til 2000. Samtidig forhøjes bidraget fra 1 til 2 pct.

Den nuværende ordning er fordelingsmæssig neutral, fordi de tilskrevne beløb modsvarer individuelle bidrag. Den foreslåede omlægning indebærer derfor, at SP-ordningen får karakter af en 2 pct. proportional skat og en tilsvarende forøgelse af de offentlige pensionsudbetalinger senere svarende til en skattefinansieret forøgelse af folkepensionen.

I oplægget indgår SP-forhøjelsen som en del af finansieringen af skattelettelserne. Den kortsigtede forbedring af de offentlige finanser modsvarer imidlertid af en i nutidsværdi lige så stor, automatisk fremtidig forringelse i forbindelse med udbetalingerne fra ordningen. Forhøjelsen af bidraget medfører således ikke nogen reel forbedring af de offentlige finanser og råderummet til skattelettelser er upåvirket heraf.

8. Beskatning af husholdningernes kapitalindkomst

Forslaget medfører en reduktion af rentefradragets skatteværdi på 3,3 pct. enheder, mens beskatningen af positiv netto-kapitalindkomst sænkes for langt de fleste skatteydere, jf. tabel 7. For personer, der omfattes af aftrapningen af fradrag og børnefamilieydelse vil marginals-katten på positiv netto-kapitalindkomst reduceres 4 pct. enheder mindre på grund af aftrapningen af fradrag og børnefamilieydelse.

For en lille gruppe af skatteydere med stor formue øges marginals-katten på kapitalindkomst fra 59 til 66 pct. (ved et afkast før skat på 6 pct.) ekskl. aftrapning af fradrag og 70 pct. inkl. aftrapning af fradrag. Årsagen hertil er tillægget i topskattegrundlaget på 5 pct. af formue udover 5 mill. kr.